

συνεχές ἔστι τοῖς ἐσχάτοις σφονδύλοις, ὃ καλεῖται κρανίον.
 Τούτου δὲ τὸ πριονωτὸν μέρος ῥαφή. (2) Ἐστι δ' οὐ πᾶσιν
 ὄμοιώς ἔχον τοῦτο τοῖς ζῷοις· τὰ μὲν γὰρ ἔχει μονόστεον
 τὸ κρανίον, ὥσπερ κύων· τὰ δὲ συγκείμενον, ὥσπερ ἄνθρω-
 πος, καὶ τούτου τὸ μὲν θῆλυ κύκλῳ ἔχει τὴν ῥαφήν, τὸ δ'
 ἄρρεν τρεῖς ῥαφᾶς ἄνωθεν συναπτούσας, τριγωνοειδεῖς· ἥδη
 δ' ὥφθη καὶ ἀνδρὸς κεφαλὴ οὐκ ἔχουσα ῥαφάς. Σύγκειται
 δ' ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐκ τεττάρων ὀστῶν, ἀλλ' ἐξ ἑξ· ἔστι δὲ δύο
 τούτων περὶ τὰ ὠτα, μικρὰ πρὸς τὰ λοιπά. (3) Ἀπὸ δὲ
 10 τῆς κεφαλῆς αἱ σιαγόνες τείνουσιν ὀστᾶ. Κινεῖται δὲ τοῖς
 μὲν ἄλλοις ζῷοις ἀπασιν ἡ κάτωθεν σιαγών· ὁ δὲ κροκόδει-
 λος ὁ ποτάμιος μόνος τῶν ζώων κινεῖ τὴν σιαγόνα τὴν ἄνω-
 θεν. Ἐν δὲ ταῖς σιαγόσιν ἔνεστι τὸ τῶν ὀδόντων γένος,
 ὀστοῦν τῇ μὲν ἄτρητον, τῇ δὲ τρητὸν, καὶ ἀδύνατον γλύ-
 15 φεσθαι τῶν ὀστῶν μόνον. (4) Ἀπὸ δὲ τῆς ῥάχεως, ἡ ἀντὶ
 περόνης ἔστι, καὶ αἱ κλεῖς καὶ αἱ πλευραί. ἔστι δὲ καὶ τὸ
 στῆθος ἐπὶ πλευραῖς κείμενον· ἀλλ' αὔται μὲν συνάπτουσιν,
 αἱ δ' ἄλλαι ἀσύναπτοι· οὐδὲν γὰρ ἔχει ζῷον ὀστοῦν περὶ
 τὴν κοιλίαν. ἔτι δὲ τὰ τ' ἐν τοῖς ὄμοιοις ὀστᾶ, καὶ αἱ κα-
 20 λούμεναι ωμοπλάται, καὶ τὰ τῶν βραχιόνων ἔχόμενα, καὶ
 τούτων τὰ ἐν ταῖς χερσίν. ὅσα δ' ἔχει σκέλη πρόσθια, καὶ
 ἐν τούτοις τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον. (5) Κάτω δ' ἡ περάνει,
 μετὰ τὸ ἴσχιον ἡ κοτυληθῶν ἔστι καὶ τὰ τῶν σκελῶν ἥδη
 ὀστᾶ, τὰ τ' ἐν τοῖς μηροῖς καὶ κνήμαις, οἱ καλοῦνται κωλῆ-
 25 νες, ὃν μέρος τὰ σφυρὰ, καὶ τούτων τὰ καλούμενα πληκτρα
 ἐν τοῖς ἔχουσι σφυρόν· καὶ τούτοις συνεχῆ τὰ ἐν τοῖς ποσίν.
 ὅσα μὲν οὖν τῶν ἐναίμων καὶ πεζῶν ζωτόκα ἔστιν οὐ πολὺ

15-16. ^{“Η ἀντὶ περόνης]} ἡ τε περόνη Bk.